

EXHORTACIÓ APOSTÒLICA *LAUDATE DEUM*.

Papa Francesc.

3. La debilitat de la política internacional

Reconfigurar el multilateralisme

42. El món està esdevenint tan multipolar i alhora tan complex que cal un marc diferent de cooperació efectiva. No n'hi ha prou de pensar en els equilibris de poder sinó també en la necessitat de donar resposta als nous desafiaments i de reaccionar amb mecanismes globals davant dels reptes ambientals, sanitaris, culturals i socials, especialment per a consolidar el respecte als drets humans més elementals, als drets socials i a la cura de la casa comuna. Es tracta d'establir regles globals i eficients que permetin garantir aquesta protecció mundial.

43. Tot això suposa generar un nou procediment de presa de decisions i de legitimació d'aquestes decisions, perquè el que s'ha establert fa diverses dècades no és suficient ni sembla eficaç. En aquest marc necessàriament es requereixen espais de conversa, consulta, arbitratge, resolució dels conflictes, supervisió i, en definitiva, una mena de més “democratització” en l'àmbit global perquè s'expressin i s'incorporin les diverses situacions. Ja no ens servirà sostenir institucions per a preservar els drets dels més forts sense tenir cura dels de tots.■

(continuarà)

Diumenge, 4 d'agost de 2024. Núm. 767

TEMPS DE DURANT L'ANY: DIUMENGE XVIII

SENYOR, DONEU-NOS EL VOSTRE PA

Per què hem vingut avui a aquesta celebració del diumenge? Certament que no hi hem vingut pas a buscar un aliment material. Tampoc no hi hem vingut simplement perquè toca. Suposo que tampoc no hi heu vingut només per trobar-vos amb els veïns. Hi hem vingut a trobar-nos amb Jesús, perquè volem que ens ompli dels seus dons.

“Què hem de fer per obrar com Déu vol?” Preguntaven els jueus a Jesús. Una pregunta que també ens hem de fer sovint nosaltres. I que com llavors Jesús mateix ens respon ara: “El que Déu vol és que cregueu en aquell que ell ha enviat”.

Què hem de fer, doncs? Molt senzill: Creure, tenir fe... Senzill de dir. Però no sempre es fàcil creure. Voldríem veure prodigis, contemplar miracles, tenir certeses... Però això no és fe.

La fe és fiar-se de Jesús i de la seva paraula.

Signes? Ja n'hi ha. El manà que alimentava els israelites al desert n'és un. Però... no en tenim prou.

Tenim fam. Necessitem ser alimentats. Voldríem saciar-nos de bondat, de justícia, de pau, de llibertat, ...

Voldríem que el nostre món fos diferent, sense divisions ni guerres, sense armes ni odis, sense mal. Però... no és així.

Dins mateix del nostre cor hi ha rancúnies i enveges, desigs insatisfets i pecat.

Senyor, ¿què hem de fer?

“El que Déu vol és que cregueu en aquell que ell ha enviat”

“El meu Pare sí que us dona el pa que és realment del cel, perquè el pa de Déu és el que baixa del cel per donar vida al món”

Ens cal parar la ma, demanar el que ens fa falta:

“Senyor, doneu-nos sempre aquest pa”

Doneu-nos el pa de l'Eucaristia...

Doneu-nos sacerdots que ens el llesquin cada setmana...

Doneu-nos homes i dones generosos disposats a ajudar els qui passen necessitat.

Doneu-nos... tantes coses

“Jo sóc el pa que dona la vida”

Senyor, doneu-nos vida. Sí, per això hem vingut aquest diumenge, també, a aquesta celebració, per participar de la vida que ve de Déu i esperar la vida nova del seu regne etern.■

* * * * *

QUÈ ÉS L'EUCARISTIA?

L'eucaristia és el sagrament que fa present, en la celebració litúrgica de l'Església, la persona de Jesucrist (tot Crist: el cos, la sang, l'ànima i la divinitat) i el seu sacrifici redemptor, en la plenitud del misteri pasqual de la seva passió, mort i resurrecció. Aquesta presència no és estàtica o passiva (com la d'un objecte en un lloc) sinó activa, perquè el Senyor es fa present amb el dinamisme del seu amor salvador: en l'eucaristia ens convida a acollir la salvació que ens ofereix i a rebre el do del seu cos i de la seva sang com a aliment de vida eterna. Així ens permet d'entrar en comunió amb ell —amb la seva persona i el seu sacrifici— i en comunió amb tots els membres del seu cos místic, que és l'Església.

En efecte, com afirma el Concili II del Vaticà, «el nostre Salvador, en l'últim sopar, la nit en què va ser traït, va instituir el sacrifici eucarístic del seu cos i la seva sang, per perpetuar pels segles, fins al seu retorn, el sacrifici de la creu i confiar així a la seva esposa estimada, l'Església, el memorial de la seva mort i resurrecció, sagrament de pietat, signe d'unitat, vincle d'amor, banquet pasqual “en què es rep el Crist, l'ànima s'omple de gràcia i se'ns dona una penyora de la glòria futura”». ■

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30.

Festius: 12'00 i 18'30.

Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30.

Feiners: 8'30 (*Celebració de la Paraula*)

* * * * *

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 3: 18,30: Miquel Baborés Ferrer
Diumenge, 4: 12,00: Ferran Pérez i Elvira Boluda.
18,30: Pel poble
Dilluns, 5: 18,30: Mn. Joan B. Esteve, diaca (2on. aniversari)
Dimarts, 6: 18,30: Llorenç Roqueta
Dimecres, 7: 18,30: Miquel Batllori
Dijous, 8: 18,30: Pere Ribas (aniversari)
Divendres, 9: 18,30: Mons. Carles Soler, bisbe
Dissabte, 10: 18,30: A sant Llorenç
Diumenge, 11: 12,00: Enric Romero
18,30: Pel poble

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 – 18'25. Diumenges: 11'45 – 11'55 i 18'00 – 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 – 13'00 i de 17'00 – 18'00 i a hores convingudes.

HA ESTAT BATEJAT

Andy Daniel Ramos Montoya